

set også gerne, men er det ikke bedre med 7 pct.? Det er trods alt bedre end ingenting.

Jeg kan godt forstå, at hr. Knud Erik Hansen kan være utålmodig. Men revolutionær utålmodighed er ikke altid en dyd; det er det meget ofte, men ikke altid, men somme tider må man også gå efter resultatet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Skal jeg virkelig forstå hr. Keld Albrechtsens sidste svar, som sluttede med, »man skal gå efter resultatet«, på den måde, at det for Enhedslisten faktisk har været godt nok at gå efter det resultat, at man på en selvejende institution skal have lov til selv at bestemme, hvem man vil tage ind, hvilket betyder, at når gamle fru Hansen står og har behov for en plejehjemsplads, og det ikke er den person, man har lyst til at få ind, at så er det, der er det bedste resultat set med Enhedslistens øjne, at så skal man sige nej til den gamle fru Hansen, som virkelig er plejehjemskrævende, og lade institutionen selv bestemme, hvem de godt vil tage ind? Det er det, der ligger, når ikke der et krav til anvisningsret.

Mener Enhedslisten virkelig, at det er det bedste resultat, man kunne opnå?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er nødt til at sige til de revolutionære ude på venstrefløj, til hr. Keld Albrechtsen: Det her er ikke særlig revolutionerende. Det er noget snavs, man er kommet ud i.

Men lad mig prøve at stille et meget, meget klart spørgsmål: Mener Enhedslisten, at man skal give offentlige penge ud på boligområdet uden anvisningsret for at opnå resultater?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hr. Keld Albrechtsen: Jeg ved ikke, om tomme ord kan vaske snavs væk. Men jeg fik ikke noget svar på alle de flotte ord om, at forskellige grupper med særlige behov skulle tilgodeses. Det synes jeg faktisk var en spændende opgave.

Hvordan er det tilgodeset med Enhedslistens ændringsforslag? Det er jo tomme ord. Selv Enhedslisten har ikke kunnet finde en løsning på det her forslag. Det er ikke det, det her forslag går ud på, og det var heller ikke det forslag, som Enhedslisten er gået med til.

Vi mangler stadig væk et svar fra Enhedslisten på: Er det Enhedslistens princip, at den

selvejende institution kan lave sine egne anvisningsregler, hvis man giver offentlig støtte? Er det Enhedslistens princip, at vi giver offentlig støtte til selvejende institutioner, og så kan de tage folk ind, som ikke engang er visiteret efter kommunalt behov?

Er det et princip nu, at vi giver offentlig støtte, at vi ikke skal tage hensyn til de ældres behov, når vi bruger offentlige penge? Er det Enhedslistens princip? Jeg fik ikke noget svar.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Knud Erik Hansen: Nu skal vi jo for det første huske, at det her forslag altså handler om, at der tilvejebringes økonomi til at istandsætte og modernisere nogle plejehjem, som trænger til at blive istandsat og moderniseret. Det er måske nok vigtigt lige at gå tilbage til, hvad debatten egentlig handler om. Bare lige for at minde om det.

Og så vil jeg sige til de ordførere, der er betænkelige med hensyn til visitering: Der bør være en kommunal garanti for, at der ikke bliver sagt nej til fru Hansen. Vi vil gerne sammen med regeringen være med til at give en sådan garanti, således at der reelt bliver en selvvisitering for fru Hansen og også et element af valgfrihed.

Derfor kan vi i Enhedslisten godt leve med, at der kan være et lille hjørne af plejehjemssektoren, hvor også mennesker, der i hr. Knud Erik Hansens betonsystem måske ikke får en chance, fordi det kommunale system i en kommune godt kan vise sig at være noget for stift, får en lille sprække i det her samfund, så de også kan være her på en måde, som de synes er god.

Jeg synes egentlig, at de passer så smukt sammen, disse elementer, og jeg synes, at uanset at vi har så været uenige om det her, skal vi gå videre og bruge det her som fornuftigt afsæt til sammen med SF, også gerne Kristeligt Folkeparti og andre at gå til regeringen og sige: Nu må de 7 pct. selvfølgelig også stå til rådighed for kommunerne og de almene, således at alle bliver visiteret, således at der ikke bliver sagt nej til fru Hansen.

Jeg synes egentlig, det er en meget enkel den opgave, der ligger foran os, og jeg kan kun håbe, at Socialdemokratiet nu ikke rejser hjem i surhed over den her debat, men i stedet sammen med os andre tager fat på kommuneforhandlingerne i den ånd, de skal føres, frem til en løsning.